

Sygn. akt: III C 1959/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ilona Sobecka
Protokolant:	sekr. sądowy Marika Banuch

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko D. S.

o zapłatę

1. Powództwo oddała.
2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn.akt III C 1959/13

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz (...) z siedzibą w G. pozwem wniesionym w dniu 19 kwietnia 2013r. wniósł o zasądzenie od pozwanej D. S. kwoty 4 253 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi :

- od kwoty 22,83 zł od dnia 19 kwietnia 2013r. do zapłaty,
- od kwoty 2410,69 zł od dnia 5 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1819,48 zł od dnia 19 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona wierzytelność powstała na mocy umowy pożyczki zawartej przez pozwaną z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w dniu 29 listopada 2004r., gdyż pozwana nie wywiązała się z warunków umowy. W dniu 5 kwietnia 2012r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu na powoda przysługującej wobec pozwanej wierzytelności, na która składały się: 2410,69 zł niespłaconego kapitału, 1819,48 zł odsetek karnych naliczonych przed cesją wierzytelności oraz 22,83 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przed cesją wierzytelności.

W odpowiedzi na pozew pozwana D. S. wniosła o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia, gdyż umowa zawarta w dniu 29 listopada 2004r. została wypowiedziana w 2006-2007 roku, a zatem roszczenia związane z tą umową przedawniły się najpóźniej w 2010r.

Powód w piśmie z dnia 18 listopada 2013r. podniósł, że pozwana dokonała wpłat na poczet zadłużenia związanego z umową z dnia 29 listopada 2004r. w maju, czerwcu i lipcu 2012r., a zatem doszło do uznania roszczenia, co przerwało bieg terminu przedawnienia.

Pozwana w odpowiedzi na powyższe pismo wskazała, iż wpłaty nastąpiły po upływie terminu przedawnienia, a zatem nie mogły mieć wpływu na jego przerwanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 listopada 2004r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. zawarła z pozwaną D. S. umowę pożyczki kwoty 3500 zł, która miała być spłacana w ratach miesięcznych do 29 dnia każdego miesiąca od grudnia 2004r. do listopada 2006r.

Dowód:

- umowa pożyczki k.17

Pozwana na poczet spłaty pożyczki dokonała następujących wpłat:

- w dniu 24 maja 2012r. w wysokości 120 zł,
- w dniu 25 czerwca 2012r. w wysokości 120 zł,
- w dniu 25 lipca 2012r. w wysokości 120 zł.

bezsporne

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie pozwana zawarła z poprzednikiem prawnym powoda w dniu 29 listopada 2004r. umowę pożyczki, przy czym pożyczona suma miała być spłacona w ratach, zaś termin spłaty ostatniej z rat przypadał na 29 listopada 2006r. Podnieść przy tym należy, iż nie było kwestionowane przez pozwaną, iż powód jest następcą prawnym podmiotu udzielającego jej pożyczki, natomiast pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

W rozpoznawanej sprawie roszczenie związane było z prowadzeniem działalności gospodarczej, a zatem termin przedawnienia roszczenia wynosił trzy lata, co przy uwzględnieniu terminu wymagalności ostatnie raty pożyczki przypadającego na dzień 29 listopada 2009r. powodowało, iż upływ terminu przedawnienia roszczeń związanych ze spłatą pożyczki upływał 29 listopada 2009r.

Powód podnosił, iż w sprawie doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia, gdyż dokonując wpłat w 2012r. na poczet spłaty pożyczki pozwana uznała roszczenie, co zgodnie z art. 123§1 pkt 2 kc przerywa bieg terminu przedawnienia. Zauważyć jednak należy, iż jak wskazano powyżej przedawnienie roszczenia nastąpiło 29 listopada 2009r., a zatem czynności podejmowane przez pozwaną w 2012r. nie mogły doprowadzić do przerwy biegu terminu przedawnienia, którego bieg zakończył się przed 2012r.

Spełnienie świadczenia przedawnionego wywołało jedynie ten skutek, że z mocy art. 411 pkt 3 kc pozwana nie mogła żądać zwrotu świadczenia jak nienależnego.

Wobec powyższego powództwo podlegało oddaleniu.

Na podstawie art.98§1 i 3 kpc zasądono od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu, na które złożyły się koszty wynagrodzenia radcy prawnego oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.